JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 31sten MEI, 1828. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wy, van dag tot dag, lastig gevallen worden met verzoeken en mondelinge voordragten ten einde remissie of uitstel van betaling van Lands middelen te verkrygen, zoo notificeren wy by deze aan elk en eenen iegelyken, dat wy in alle zoodanige verzoeken niet kunnende noch vermogende te treden, en zulke reclames moetende declineren, dienvolgens dan ook van alle verdere dergelyke aanzoeken verlangen verschoond te blyven.

Gearresteerd op Curaçao den 23sten Mei 1828, het vyftiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

D[illegible] schouwt by [illegible] het gebruik van Sardynen, alias *Sardientjes*, als zynde [illegible] volgens te kennen geven van den Stads Chirurgyn, in deze en de volgende maanden Juny, July en Augustus gewoonlyk vergiftigd.

De Commissaris van Policie,

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 17den Mei 1828.

BEKENDMAKING.

DE Administrateurs van het Garnizoen dezes eilands brengen mits deze ter kennis van alle belanghebbenden namelyk diegenen dewelken eenige Rekeningen of pretentien van gedane leverantien zoo met of zonder contract, ten behoeve van het Garnizoen en ten laste der Administrateurs voormeld mogten hebben, zy gehouden zullen zyn zoodanige rekeningen ongekwiteert vóór of op den 1sten van iedere maand ten burele van den Kwartiermeester binnen het Fort Amsterdam inteleveren, ten einde nog in de eerste dagen van die maand betaling te kunnen erlangen; terwyl almede de Echtgenooten van overledene Officieren aan dewelke Pensioen of gratificatie is toegestaan, worden verwittigd, dat de Attestatien de Vita daarvoor uiterlyk op den 8sten der eerste maand van het kwartaal ter plaatse bovengenoemd zullen worden ingewacht en zoo vervolgens alle drie maanden geregeld, ten einde alzoo in staat te zyn de bepalingen en voorschriften naauwkeurig te kunnen opvolgen.

De Administrateurs voormeld,
Op last
De Fungerende Kwartiermeester,
VAN EPS,
1ste Luit. Adj.

Den 16den Mei 1828.

DE ondergeteekenden als by appointement van den Weled. Achtb. Raad van Policie geautoriseerd zynde tot den verkoop van het Huis staande en gelegen in de Willemstad, Vierde Wyk, onder No. 225, toebehoorende aan Catharina Ursula, zullen op den 9den Juny aanstaande het bovengemelde Huis by Publieke Opveiling op zeer voordeelige konditie ter Weeskamer doen verkoopen.

G. VOS, Jz. } Weesmeesteren.
B. A. CANCRYN. }

Den 23sten Mei 1828.

Post Kantoor, op
Curaçao den 23sten Mei 1828.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Hellevoetsluis verzonden te worden met 's Ryks Stoompakket de Curaçao, en dat dezelve Brieven Zak op den 31sten dezer des namiddags te 3 ure, zal gesloten worden.

A, HELLMUND,
Belast met de Post Directie.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen korten tyd van dit eiland te vertrekken verzoekt al de genen die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekeningen, vóór of uiterlyk den 2den Juny aanstaande, ter geredelyke voldoenmg by hem te willen inzenden; zoo mede worden de genen die aan hem verschuldigd zyn, verzocht, om binnen dien tyd betaling te komen doen, ten einde alle onaangenaamheden te vermyden.

BENJ. LEVY.

Den 22sten Mei 1828.

De volgende brief is ons toegezonden geworden, om in dit Nummer van ons Weekblad te plaatsen:—

's Gravenhage,
den 25sten October 1827.
No. 80.

Op de Rekeste van *D. de Graaff*, Apotheker te *Curaçao*, in dato 15 Juni dezes jaars, daarby verzoekende om antwoord op een vroeger aan Zyne Majesteit ingediend rekest, om herziening van zekere tegen hem aldaar gevoerde procedures.

De ondergeteekende, brengt, ingevolge de bevelen van Zyne Majesteit, by deze, ter kennis van den Rekestrant dat de Gouverneur van *Curaçao*, ten gevolge van het vorig rekest, reeds van wege Zyne Majesteit is gemagtigd geworden, om aan den rekestrant te doen weten, dat zyne zaak, [illegible] te *Curaçao*, van den 20 Mei 1825, is uitspraak gedaan, geen onderwerp van onderzoek by Zyne Majesteit worden kan; doch dat de blaam, welke de rekestrant veronderstelt dat door de bedoelde procedures op zynen goeden naam is gekomen door het vonnis zelve, waarby aan den Fiscaal zyne eisch is ontzegd, ten eenenmale is weggenomen; zynde wyder aan voornoemde Gouverneur overgelaten, om, wanneer zulks kan te passe komen, den rekestrant van tyd tot tyd in zoodanige burgerlyke Commissien te benoemen, als welke kunnen geacht worden hem in het oog zyner medeingezetenen, even als vroeger, gunstig te doen voorkomen.

De Staatsraad, enz:
STRATENUS.

Mengelingen.

Bevolking der Nederlanden.

Het is bekend dat dit Ryk volgens eene voorgaande volkstelling eene bevolking hezat van 5,400,000 zielen. In de laatste telling in 1825, die onlangs is publiek gemaakt, blykt het, dat dit Ryk tegenwoordig eene bevolking bezit van 6,015,000 zielen. Dus is het in weinige jaren met meer dan een half millioen zielen vermeerderd.

Een gevonden brief van Constance aan hare vriendin Emile, na derzelver verhuizing.

Van ganscher harte wensch ik U geluk, lieve Emile! met uwe eigene woning, welke gy onlangs betrokken hebt, en betuig ik U mynen dank voor de naauwkeurige beschryving, die gy my van dezelve in uwen laatsten brief gegeven hebt. Inderdaad, het moet een zeer groot en fraai huis zyn. Ik verbeelde my, hoe vergenoegd gy hetzelve bewoont, en wensch U toe, dat gy er vele jaren gelukkig en gezegend in moogt doorbrengen.

Gaarne deel ik U, op uw verzoek, wederkeerig het een en ander mede van myn verblyf alhier, en van de omstandigheden, waarin ik my bevinde; maar gy zult U in uwe verwachting grootelyks te leur gesteld zien, indien gy moogt gedacht hebben, dat ik een huis bewoon, gelyk aan het uwe, voorzien van vele vertrekken en ruime zalen, met prachtige meubelen ryk versierd. Ik vrees zelfs, dat gy myn schryven voor schertsen zult houden, als gy de beschryving myner woning begint te lezen; maar ik verzeker U, dat dezelve naar waarheid zyn zal; en op myn woord zult gy dit dan ook wel willen gelooven.

Weet dan, beste Emile! dat ik een klein hutje bewoon, meerendeels van klei gebouwd, hetwelk uiterlyk wel schoon schynt, dewyl het net gepleisterd en geschilderd werd, maar innerlyk zeer bouwvallig is.—Menig voorbyganger pryst en bewondert hetzelve; maar uiterlyk schyn bedriegt, en die het op den duur bewoont, ondervindt er de ongemakken en gebreken van. Ik kan in myne woning geene lucht scheppen, dan door één, tamelyk groot, en twee kleinere luchtgaatjes, en geen licht [illegible] door twee dakvenstertjes. De bovenste verdieping wordt hier algemeen voor de beste gehouden, en men plaatst er de kostbaarste meubelen. Zy is echter by my nog slecht gestoffeerd, en met vele prullen bezet; doch ik doe myn best, om dezelve van tyd tot tyd te vernilen, en mynen inboedel te verbeteren. De keuken, waarin ik myn eten bereid, is een zeer bekrompen [illegible] maar eenen oven; maar ik kan het er mede doen.

[illegible] zyn al de huizen dezer plaats, het een wat grooter en schooner, het ander wat kleiner en slechter; en ik heb my dus niet boven myne buren te beklagen. Onze gezamenlyke woningen zyn het eigendom van den Heer dezer heerlykheid, en ten minste eenmaal 's weeks zyn wy verpligt aan het huis van den Heer te verschynen.

De voorwaarden, waarop ik woon, zyn deze: in de eerste dertig jaren behoef ik geen huishuur te betalen; maar ik ben alleen verpligt den Heer der heerlykheid te dienen. Gedurende de volgende twintig jaren dienens geef ik telkens eene bloem; voor den overigen tyd myner inwoning, nu en dan, een of ander stuk myner bezitting; en wanneer het bepaalde getal van jaren geëindigd is, wordt men aan het Hof geroepen, om naarmate van een goed of slecht gedrag, waarover de Heer met alle billykheid oordeelt, elders in eene betere of slechtere woning verplaatst te worden. Dikwyls gebeurt dit wel vroeger, ja somtyds zelfs op het onverwachtst, naar het welgevallen van den Heer; maar als onze hut bouwvallig wordt en dreigt in te storten, moeten wy ons allen aan die verhuizing onderwerpen, en dan vervalt onze woning aan een zeer laag kruipend geslacht, hetwelk haar zoo lang bewoont, tot zy geheel gesloopt is.

Ziedaar, beste Emile! mynen stand, van den uwen zeer verschillende, maar ik ben in denzelven te vrede. Ik doe myn best, om den Heer met alle liefde en trouw te dienen, en myne hut, zoolang ik er in woon, zoo goed ik kan, in orde te houden. Zy is wel niet ruim; maar ik heb in dezelve echter nog een aardig vry vertrekje, dat ik voor myne beste vrienden openhoude. Hetzelve ligt aan de linkerzyde van myn huis; het is er rein en warm, en gy zyt er altyd welkom by.

Uwe vriendin
CONSTANCE.

Hutten-dal,
d. 10 Mei 1827.

De Curaçaosche Courant.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe behoorlyk geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie, aan de genen die het voordeeligste aanbod voor het Gouvernement zullen hebben gedaan, Wisselbrieven verkoopen voor Militaire Tractementen en Soldyen ten bedrage van ongeveer ƒ6000 : 00 : te trekken door den Heer Directeur ad-interim dezer eilanden op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien op twee maanden nazigt.

De Billetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 3den Juny vóór 12 ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 30sten Mei 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 30sten Mei 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

EDICTALE CITATIE.

MET prealabel consent van den Hoog Edele Gestrengen Heer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de Colonie Curaçao, Bonaire en Aruba, en Bevelhebber van de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Doen de Weledele Heeren JAN NICOLAAS CHRISTOFFEL JUTTING, HERMAN VAN DER MEULEN en JAN CORNELIS JANDROEP, in kwaliteit als alhier te lande zÿnde testamentaire executeuren en redders des boedel en der nalatenschap van wÿlen den Weledelen Heer JAMES BUCHANAN, alhier gewoond en overleden aan alle en eenen [illegible] de adverteren: dat de [illegible] mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste van gemelden boedel, gehouden zullen zÿn. dezelve hunne actie of pretentie, de zoodanigen alhier te lande wonende, binnen den tÿd van acht dagen; en die elders wonende binnen den tÿd van negen maanden, van heden af te reken, aan de voorz. executeuren te komen op en aangeven, ten einde den gemelden boedel tot finale likwiditeit te brengen.

Dagvaardende de voorz. executeuren al de genen die deswege in gebreken mogten blÿven voor den Edele Achtb. Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlÿke verificatien van dien intebrengen, op pœne dat tegen de non Comparanten zal worden geprocedeerd bÿ defaut en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willem Stad, op Curaçao den 10den Mei 1828.

Den 17den dito voor de tweede maal.

Den 24sten dito voor de derde en laatste maal.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Accordeert met deszelfs origineel,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Maria S Hurtado	H A Meyer
Cath. Elisabeth Schreuder	Th. Yuting
Ribca N De Crasto	Claartje Cramer
J R Lafitte	Lisette Juliao
Regina Jesurun	M Cardoze & D Dovale
Juan Bulmil	A E Parker
Yay Henrique	M Cambiaso
J N J Elout	Samuel De Veer
Johannis Bór	Poulina Hoyer
G Monge	M of E H Sasso

Curaçao den 30sten Mei 1828.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

WAARSCHOUWING.

EEN ieder wordt hierby gewaarschuwd geen krediet te verleenen aan de Officieren en Manschappen van de Columbiaansche schoener Conquistador, Kapitein Bernard Ferrero, aangezien geene door hen gemaakte schulden zullen erkend of betaald worden door den Kapitein of den Consignataris.

Den 30sten Mei 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

27. golet Twee Broeders, Apitz,		Puerto Cabello
—— Dos Amigos, Martinez,		Coro
29. —— Mary, Debrot,		Suriname
—— Dorothea, Nicolaas,		St. Thomas
—— Mary, Sicard,		Rio de la Hacha

UITGEKLAARD—MEI.

23. golet Activa, Wilson,
27. bark Drie Gebroeders, Flemming,
—— Maria Manuela, Fernandez,
golet Del Carmen, Jacobs,

Met de aankomst van eene schoener van St. Thomas hebben wÿ nieuwspapieren van die plaats tot den [illegible] dezer ontvangen. De Europische tydingen welke dezelve behelzen zÿn in dit nummer geplaatst.

Wÿ vernemen dat *Z. E.* de Generaal Majoor van den Bosch op den 28sten April te Suriname is aangekomen, en is nagenoeg met dezelfde plegtigheden als hier, ontvangen geworden. *Z. E.* de Gouverneur Generaal Cantz'laar is mede op den 3den dezer aldaar aangekomen.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

De berigten welke de Londensche nieuwspapieren behelzen ten opzigte van Rusland en Turkÿen zÿn van een' oorlog zuchtigen aard. Men twÿfelt thans niet meer nopens het voornemen van Rusland. Een dagblad van St. Petersburg van den 11den Maart, hetwelk in Londen is ontvangen geworden, behelst de verklaring van [illegible] Turksche Manifest, waarin Rusland [illegible] besluit te kennen geeft, om, zonder tyd verlies, voldoening te zoeken, door het vermogen harer wapen, wegens de beledigingen en schaden, welke Turkÿe haar aangedaan heeft. Ter regtvaardiging van dit besluit, brengt zÿ in, dat het Turksche Manifest in zich het voornemen bevat om alle traktaten over het hoofd te zien; en dat de Porte de bestaande traktaten en het volken regt geschonden heeft. Het is klaarblÿkelÿk dat Rusland wegens deze slechte handelingen voldoening moet erlangen; en indien zulks niet geschiedde, zal zÿ, ongetwÿfeld, de voorgestelde maatregels in werking brengen.

Men zegt dat de Russische gardes naar de Turksche grenzen opgetogen zÿn; en dat naar luid van ontvangene berigten uit de hoofdstad, de keizer zich aan het hoofd van zÿn leger zal stellen, om binnen Turkÿe te trekken.

Een berigt van Generaal Church, gedagteekend Mÿtica den 4den February, meldt dat Missolonghi, toen, zoo wel ter zee als te land, striktelÿk geblokkeerd werd, dat het welhaast moet vallen; en dat de Grieken vier konvooÿen met behoeften, welke voor die plaats bestemd waren, genomen hebben. Kolonel Fabvier schrÿft ook dat de Turken een uitval gedaan hebben op de Grieken in het fort Scio, waarin de Grieken gelukkig waren. Een aantal der aanvallers werden omhals gebragt en gevangen gemaakt. Zeven standaards werden den Turken ontnomen.

Volgens de tegenwoordige omstandigheden is het niet onwaarschÿnelÿk dat Portugal weder het toneel van burger oorlog zal worden. Al de Engelsche troepen zÿn uit Lissabon vertrokken; en er zÿn slechts twee oorlogs vaartuigen in de Taag gebleven om de Engelsche kooplieden, die zeer beducht waren voor de veiligheid van hunne personen en goederen, te beschermen.

LONDEN, MAART 29.

De onzekerheid wegens de bestemming der uitrustingen in de Fransche havens in de Middellandsche Zee is thans over.—Wÿ gelooven dat wÿ op ons kunnen nemen, om te zeggen, dat Frankryk stellig besloten heeft Algiers te veroveren. De krÿgsmagt welke hiertoe wordt vereischt, is 10,000 man.

Men zegt dat onze naburen het oogmerk hebben om bezit te nemen van dat gedeelte der Barbarÿsche kust, ten einde koffÿ en katoen aldaar ten hunne eige behoeve, aan te kweeken.

RUSSISCHE VERKLARING.

Wÿ ontvingen gisteren het dagblad van St Petersburg van den 11den [illegible] (oude stÿl) welke de Russische ver[illegible] behelst om afzonderlÿk oorlog te voeren.—Dit dagblad wordt uitgegeven in de Fransche taal, op order en gezag van het gouvernement, en is het werktuig waardoor de regering aan de hoogere klassen van hare onderdanen en aan vreemde natien spreekt. Na de Hatti Scheriff bekend gemaakt te hebben, geeft het dagblad de declaratie, welke hier volgt.

"*St. Petersburg, Maart* 11.—Het Journaal van St. Petersburg van heden heeft een buitengewoon suppliment, behelzende eerstelÿk:—Het translaat eener proclamatie, uitgevaardigd door den Hatti Scheriff, den 1sten van Djemaznil Akir 1243, (20sten December 1827) aan al de Pachas en Gouverneurs der provintien van het Rÿk en overgeleverd aan al de Ayans (*Primaten*) vergaderd in de hoofdstad."

De volgende aanmerkingen worden er bÿ gevoegd:

"Het bovengemeld dokument behoeft naauwelÿks gekarakteriseerd te worden, dewÿl de Sultan het fanatismus van al de Muzelmannen tegen de Russen aanbitst, hen afschildert als de gezworene vÿanden van al de opvolgers van Mahomet, al de bewoneis van onze oosterlÿke grenzen ten oorlog uitnoodigt en de talrÿke onderdanen van den keizer, die vreedzaam het Islamismus onder de bescherming onzer wetten belÿden, in opstand zoekt te brengen; wÿl bÿ aan ons toeschrÿft de opstand der Grieken en het voornemen om het Ottomanische rÿk omver te werpen. Teveus maakt hÿ aan de verbondene boven bekend [illegible] en eenig oogmerk [illegible] met de wapens in de handen te antwoorden op de voorstellen welke gedaan waren, ter bevrediging van Griekenland. Daarenboven maakt hÿ door dat zelfde Manifest aan Rusland bekend, de volkomene vernietiging van derzelver onderhandelingen met de Porte, verklarende dat hÿ nimmer de overeenkomst van Akkerman als verbindend beschouwd heeft; dat hÿ dezelve gesloten heeft om ze slechts naderhand te verbreken en terzelfde tÿd te vernietigen al de voorgaande traktaten welke dezelve bevestigen; gevolgelÿk worden de kostbaarste en achtbaarste aanspraken van onze regten en van onzen nationalen roem vernietigd.

"Vóór en sedert de afkondiging van dit dokument heeft de Divan te Konstantinopel steeds openlÿk dit zelfde traktaat geschonden, ten opzigte van hetwelke, hÿ thans zÿne wezenlÿke inzigten te kennen gegeven heeft.

"Onze vlag en die van bÿna al de andere natien kunnen niet meer door de Bosphorus gaan. Onze zuidelÿke provintien zien nu den eenigen uitweg van haren handel gesloten; onze vaartuigen worden te Konstantinopel aangehouden en hunne ladingen weggenomen; en eindelÿk worden onze onderdanen genoodzaakt het Ottomanische rÿk binnen de 14 dagen tÿd te ontruimen of zich te onderwerpen aan de voorwaarden van de Rayas en derzelver gevolgen.

"Zulke daden, zoodanige ernstige tergingen en de maatregels, welke zÿ noodzakelÿk maken, veroorzaken het levendigste leedwezen; maar de reden van klagte, welke de Porte schÿnt uitgedacht te hebben, om ons te verschaffen, vereischt aan den anderen kant eene volkomene en spoedige voldoening; en Rusland, terwÿl zÿ voortgaat met hare bondgenooten in de onderhandelingen welke de vervulling van het traktaat van Londen vordert en terwÿl zÿ zich aan den geest en de letter van dat traktaat houdt, zal middelen vinden, onder Gods hulpe, om de onvermÿdelÿke vergoeding te erlangen; zÿ zal middelen vinden om aan den handel van de Zwarte Zee, deszelfs onschendbare vrÿheden te verzekeren,

hetgeen de hoofdzaak van haar bestaan is; zy zal middelen vinden, om aan de traktaten met de Porte, de achting en vastheid welke dezelve vereisschen te verzekeren en aan hare beledigde onderdanen, al de schade vergoedingen, waarop zy regt hebben, te geven."

PARYS, Maart 22.

(*Uit de Courier Français.*)

De ontruiming van Spanje was besloten, de schikkingen daartoe was reeds met het Spaansche gouvernement gemaakt, orders werden er gegeven om Spanje te verlaten en transportschepen gezonden om de troepen overtebrengen, doch eensklaps namen nieuwe overwegingen plaats. Of eene Fransche expeditie van de kust van het schiereiland naar de Morea zal ondernomen worden, of men zal wachten op de uitslag der terugkomst van Don Miguel; maar het is zeker dat de ontruiming van Spanje is opgeschort geworden. Er zyn reeds drie weken verloopen sedert het vertrek van den boodschapper, welke belast is om de gronden van het nieuwe besluit van ons kabinet overtebrengen; en zoo wy niet mis geinformeerd zyn, is het voorstel niet aangenomen geworden. Spanje heeft geantwoord, niet met verachting gelyk onder het oude Ministerie, maar met eene korte weigering; en een brief werd geschreven door Ferdinand aan Karel de X., verzoekende aan dezen Monarch om niet langer het oogenblik uittestellen, waarin het schiereiland van alle vreemde bezettingen zal ontruimd worden. Het schynt dat op dezen brief geen antwoord gekomen is.

De staat der zaken in Portugal verklaart genoegzaam het gedrag van Spanje, wegens de vordering der onverwylde ontruiming van het schier eiland. Misschien zullen door deze gebeurtenissen de wenschen van Ferdinand spoedig vervuld worden. Lissabon en Cadix kunnen niet langer bezet blyven. Beide deze landen zyn in de gelegenheid om op zich zelve gelaten te worden; en het is alleenlyk door al de buitensporigheden van de absolute regering en het Apostolische stelsel te gaan dat hun volk de kracht en het gevoel van deszelfs onafhankelykheid kan verkrygen.

[illegible]

(*Van eenen Correspondent.*)

Maart 15.—De ontbinding van de Cortes op gisteren, gevoegd by een berigt dat de Markies de Chaves Lissabon naderde, heeft de konstitutionelen in den grootsten mogelyken toestand van onrust en verwarring gebragt. Verleden nacht namen de Graaf en Gravin van Villa Flor en verscheidene andere aanzienlyke personen de wyk aan boord van het Britsche admiraal schip de Spartiate; eenige anderen verzochten aan boord de Gloucester ontvangen te worden, doch dit verzoek werd door kapitein Horton afgeslagen. Velen van hen zullen morgen met de pakket naar Engeland vertrekken. Het schynt dat vele edellieden, sedert eenige nachten geleden, bevreesd waren in hunne huizen te blyven. Men moet zich hierover niet zeer verwonderen, wanneer hy zich herinnert hoe diep Don Miguel ingewikkeld was in het lot van den ongelukkigen markies de Loule, den vader van de Gravin Villa Flor; maar algemeen sprekende moet ik ondanks my zelve denken, dat het volk niet zoo veel redenen heeft om ongerust te zyn: de straten zyn by nacht genoegzaam stil; en wanneer men eenige geneigdheid van onraad ontwaart, dan wordt het zeer schielyk en krachtdadig gedempt. Elk een schyn echter voor iets bevreesd te zyn, doch niemand weet waarvoor. De Portugesche soldaten, ruitery en voetvolk doen nacht en dag patrouilles door al de straten, en eenigen der Engelsche soldaten zyn op den duur onder wapens in hunne barrakken.—Terzelfde tyd worden de godsdienstige processien in gebruik in dit jaargety, met de gewone plegtigheden en pracht voortgezet, welke eene menigte aanschouwers van alle klassen tot zich trekt; en de straten en vengsters zyn opgepropt met menschen, welke zeer vergenoegd uitzien en schynen niet omtegeven voor den koning of de konstitutie of iets anders behalve de genoegens van het oogenblik. De opera is wel bezocht als naar gewoonte; maar het vertrek van zoo veel personen van aanzien, uit Lissabon, zal, gevolgelyk, eenige verandering in de Loges maken. De Markies de Fronteira en zyne echtgenoote zyn onder het getal der vlugtelingen aan boord het vlagschip. Zy zyn juist by tyds ontvlugt, anders waren zy van wege Don Miguel gearresteerd geworden, aangezien hunne huizen, kort na hun vertrek, onderzocht zyn geworden.

Het jongste berigt is dat er eene zware Spaansche krygsmagt aan de grenzen verschenen is, zoo dat de zaken in denzelfden toestand staan als toen onze troepen naar Lissabon vertrokken zyn.—*Morning Herald.*

(*Uittreksels van Private Brieven.*)

Lissabon, Maart 15.—Donderdag nacht was bepaald waarop de proclamatie van Don Miguel I. zoude afgekondigd geworden zyn, maar nu heeft men al de gedachte daarvan opgegeven. Eene vergadering van den staatsraad werd op beden (Donderdag) gehouden, waarin de Graaf de Villa Real, zoo men zegt, byna op zyne knien aan Don Miguel gezegd heeft, dat deszelfs ontwerpen, in zyne eigene vernieling zouden uitloopen. De oude Koningin blaakt van woede tegen de personen, die hare plannen tegengewerkt hebben en heeft verklaard dat zy niet zoude rusten voor dat de hoofden van sommige aanvoerders der konstitutie, de een na de ander zullen vallen.

De Cortes zyn haastelyk ontbonden geworden, want men zegt dat het voornemen van eenigen der gedeputeerden was, om dezen Vrydag eene motie in de kamer te doen en te verklaren dat het volk in eenen toestand van gevaar is, aangezien Don Minguel verklaard heeft dat hy geen eed zal afleggen en dat hy geen regent was ingevolge de konstitutie. Ik ben teffens verzekerd geworden, dat het de mening was van eenige leden van de Cortes, om de dankbetuiging van de natie aan de Britsche troepen te doen voor derzelver spoedige en krachtdadiglyke bemiddeling. Ten einde dit voortekomen, heeft Don Minguel een dekreet in naam van den Koning aan den President afgevaardigd, waarin hy verklaard, dat in de uitoefening der magt, welke in hem door het Charter is gevestigd, het den infant [illegible] bladen. Een dergelyk besluit is aan de kamer der Peers afgevaardigd, zoo dat de beide huizen thans gesloten zyn.

De Portugesche troepen spelen niet meer het konstitutionele lied en al de liberalen schynen nedergeslagen te zyn. De huizen van Generaal Clinton en den Ambassadeur, alsmede de kwartieren der Engelsche troepen, werden bestormd door menschen die bescherming zochten. Elk een op straat, zelfs de Britsche soldaten zien angstig uit en mannen van kracht en moed zyn ter neder geslagen door de angst van hunne vrouwen en kinderen. Ik ben verteld geworden dat de huizen van de Graven Villa Flor, Taipa, Lumiares en Facalbo, op laatstleden nacht omringd en onderzocht zyn geworden; als mede die van den Markies de Fronteira. Men zegt dat de Graaf de Taipa en Generaal Stubbs, zonder paspoort met de stoompakket zyn weggegaan en dat de anderen een schuilplaats gezocht hebben in het huis van Generaal Clinton of aanboord van de Engelsche vaartuigen in de rivier.

Men zegt dat twee regementen besloten hebben hunne vryheid duur te verkoopen; namelyk het 16de regement voetvolk, het sterkste en best gedisciplineerde in den dienst en het 8ste regement van het jagers corps. Twee nachten geleden speelden de hoorns (bugles) van een gedeelte van het laatste regement het konstitutionele lied onder de vengsters van het paleis, welke den Prins zoodanig in woede bragt, dat hy dadelyk bevel gaf, om den officier te arresteren. Op heden loopt het gerucht dat deze regementen gezonden zullen worden naar Setubal, eene stad die bekend is, gansch verkleefd te zyn aan de absolutie, waar zy zullen ontwapend en misschien afgedankt worden.

Men verzekert in vertrouwen dat eenige der beste generaals en aanvoerders van de Portugesche armee aan de Engelsche bevelhebbers gezegd hebben dat zy te zelde zullen trekken en de soldaten aanvoeren tegen de aanhangers van Don Miguel; maar de Britten hebben hen zulks afgeraden; en het huis van Generaal Clinton, strekt thans aan velen die genegen zyn te vechten, tot schuilplaats.

De beledigingen van den infant aan Generaal Clinton, worden beschreven als te zwaar te zyn, om voorby te laten gaan.

De eenige schepen welke op de beurs lyst aangeteekend staan, te zyn vertrokken, zyn de Melville en drie transportschepen naar Gibraltar. Men zegt dat de Ocean dezen morgen vertrokken is, hebbende aan boord het 23ste regement. De lanciers worden op de transporten gescheept.

Het 60ste regement (Engelsche) is dezen avond door deze stad getrokken op deszelfs weg van Lumier naar Belem. De bende speelde het konstitutionele lied, hetwelk den moed van de konstitutionelen eenigzints opgewekt heeft.

Feth Ali, Schah van Perzië, en zyne Zonen.

Vóór eenige jaren deed Feth Ali, naar overoud landsgebruik, zyne zonen byeenkomen, om uit hun midden, in gevalle van overlyden, eenen Troonopvolger te benoemen. Hy koos Abbas Mirza, zynen *tweeden* zoon, als zoodanig. Alle de Prinsen bogen zich ootmoedig voor den wil des vaders en heerschers. Maar de eerstgeborene, Mehemed Ali, deed zulks niet.—"God behoorde den Koning der Koningen!" sprak hy moedig: "Maar, wanneer myn broeder en ik het ongeluk mogten hebben U te overleven, vader en heer! zoo zal *deze* beslissen!" En by deze woorden toog hy de sabel half uit de scheede.—Van dit oogenblik aan waren de beide broeders verklaarde vyanden. Intusschen stierf Mehemed Ali, alreede, veeligt door vader of broeder met vergif uit den weg geruimd. In allen gevalle doet dit tooneel ons de reden zien, waarom Feth Ali, by het sluiten van den vrede van Gulistan, in 1814, met Alexander I., de voorwaarde bedong, dat de door *hem* gekozen zoon door *Russische* magt op den troon zou gehandhaafd worden, byaldien zulks tegenstand ontmoette, en waarom Abbas Mirza, thans omtrent *Rusland* geene vredelievende gezindheden heeft doen blyken.

[illegible]

FROM ST. THOMAS PAPERS.

May 21.

Latest News!

(*From the Barbados Mercury, May 6.*)

The arrival of many of our London and Liverpool traders during this and the preceding week, and amongst others the ship Frances, yesterday, from Liverpool, in 35 days, has put us in possession of London dates to the 30th of March, which were obligingly lent us. The intelligence they contain respecting Russia and the Turks, is, we perceive, of the usual warlike description, all doubts, it is now said, being removed, with regard to the intentions of Russia, by the receipt in London of a St. Petersburgh Journal of the [illegible] of March, containing the declaration of that Government in answer to the Turkish Manifesto. In this document, it is stated, Russia has avowed her determination to seek, without loss of time, redress by the power of her arms, for the wrongs of which she has to complain against Turkey, in justification of which determination she holds forth the Turkish Manifesto itself, which openly avows an intention to disregard all Treaties, and charges the Porte with the violation of subsisting treaties, and of every principle of international law. For these wrongs, it is evident, nothing less will satisfy Russia than the complete and prompt reparation she demands, and, in the event of her not being satisfied on this head, she will, no doubt, adopt the course which she has pointed out to herself. But if Russia has a distinct cause of war, it may be reasonably argued whether it was not optional with her to forego taking advantage of it and confine her efforts alone to a co-operation with the Allies in enforcing the Treaty of London, in which case she would then have ample means within her reach of taking the desired vengeance upon Turkey. Should Russia, however, have altered her original intention of joining the Allies for the liberation of the Greeks, and determined upon unsheathing the sword single handed with the Turks, there is much reason for supposing that the contest between them has long ere this commenced. The Russian Guards, it is said, had marched towards the Turkish frontiers, and accounts from the capital state, that the Emperor was expected to head his armies in the invasion of Turkey. As friends of humanity, we ought to desire, that the barbarities of the Mahomedans will be confined to Asia alone. The struggle between Russian discipline and mussulman despair can resemble no other than a war of extermination.

A report from General Church, dated Mytico, Febru-

ary 4th, announces that Missolonghi was, at the time, strictly blockaded by sea and land, and would soon surrender, and that the Greeks had just taken four convoys of supplies destined for that place. Colonel Fabvier also states, that the Turks had made a sally upon the Greeks in the Fort of Scio, in which the Greeks had been successful in the repulse, having slaughtered a number of the assailants, and secured many prisoners. Seven Turkish standards were taken.

It is not improbable from present appearances, that Portugal will again become the theatre of civil warfare. All the English troops have left, and only two vessels were in the Tagus to protect the English merchants, who at that time felt much anxiety for their persons and properties.

LONDON, March 29.

The uncertainty with regard to the destination of the armaments in the French ports in the Mediterranean is now over. We believe we can take it upon us to say (on what we deem good authority), that France has positively determined to make a conquest of Algiers. The force required for this object is 10,000 men.

The object, it is said, of our neighbours in taking possession of that part of the Barbary Coast, is to grow Coffee and Cotton for their own supply.

RUSSIAN DECLARATION.

We yesterday received the *St. Petersburg Journal* of the 11th March (old style), which contains what may be considered the Russian Declaration of separate hostilities. The Journal is published, by order and authority of the Government, in French, and is the organ through which it speaks to the higher classes of its own subjects, and to foreign nations. After publishing the Hatti Scheriff, the Journal publishes the Declaration which we translate below.

"*St. Petersburg, March* 11.—The *Journal de St. Petersburgh* of this date, has an Extraordinary Supplement, containing, first—"The translation of a Proclamation issued by Hatti Scheriff, the 1st of Djemazuil Akir, 1243 (20th Dec. 1827) sent to all the Pachas and Governors of the Provinces of the Empire, and delivered to all the Ayans (Primates) convoked in the Capital."

The following observations are subjoined:

"The above document scarcely needs to be characterized. While the Sultan excites against Russia the fanaticism of all the Musselmen, points it out as the sworn enemy of the followers of Mahomet, invites to war all the people near our Eastern frontiers, and to revolt the numerous subjects of the Emperor, who peaceably profess Islamism under the protection of our laws; while he ascribes to us the insurrection of the Greeks, and the intention to overthrow the Ottoman Empire, on the other hand, he announces to the Allied Courts that his real and sole object was to gain time, and to answer, with arms in their hand, to the overtures, the object of which was the pacification of Greece; nay more—by this same Manifesto, the Sultan also announces to Russia the complete annulment of its transactions with the Porte, by declaring that he has never considered the Convention of Akerman as binding—that he concluded only to break it, and to break at the same time all the preceding Treaties which it confirms; consequently to annihilate the most precious and the most honourable titles of our rights and of our national glory.

"Before and since the publication of this document, the Divan at Constantinople had not ceased openly to violate these same treaties, with respect to which it has now made known its real intentions.

"Our flag, and that of almost all other nations, can no longer pass the Bosphorus. Our southern provinces see the only outlet for their commerce closed; our vessels are detained at Constantinople, and their cargoes taken away. Lastly, our subjects are obliged to quit the Ottoman Empire within a fortnight, or take upon them the condition of Rayas, and submit to all the consequences of it.

"Such acts, provocations so serious, and the measures which they render necessary, give rise to the most lively regret; but the causes of complaint which the Porte seems to have studied to furnish us with, require, on the other hand, a complete and speedy reparation; and Russia, while it prosecutes with its allies the negociations which the accomplishment of the Treaty of London requires—while it conforms to the letter and spirit of that act in every thing that concerns its spirit and execution, will find means, with the aid of God, to obtain the indispensable reparation; it will find means to secure to the commerce of the Black Sea the inviolable liberty which is the first condition of its existence, to the treaties with the Porte, the respect and the stability which they require, and to its injured subjects all the compensation which they have a right to claim."

PARIS, March 22.

(*From the Journal des Debats.*)

It would not now be easy to draw England and France into a useless war. If they enter into it, it ought to be in order to terminate it. We are far from wishing to subject the policy of France to that of England, or the policy of England to that of France. What is the question now agitated with regard to the two Powers?—The execution of the Treaty of July. What was the object of this Treaty, both at Paris and London? To free oppressed Greece—to stop the effusion of Christian blood in the Morea—to insure the navigation of the Archipelago. Who rejected the Treaty? Turkey. Who accepted it? Greece. Whose duty is it to obtain its fulfilment? The three Powers who signed it. Since the Porte was placed in a dilemma, two chances must have been foreseen; that of its refusal, and that of its acceptance. Unless it is said that the threats were made without any intention of putting them into effect, it must be allowed that the invasion of the Russians to induce the submission demanded, ought to be regarded as a possible event. Now, since the common injuries certain private ones have been joined since, after an insult to all, a private outrage has been committed on one of the three Powers, does it follow that the march of its armies has freed its Allies from the sacred engagements of obtaining by force that which could not be gained by conciliation?

Let us acknowledge frankly that we have been the dupes of the Divan. But because Russia, a closer neighbour of the Divan, has the first ceased to be so, let us not conclude that we ought to remain longer the Dupe of Turkey, and remain so for the purpose of Russia itself. The object of this Treaty is not attained.—It ought to be. Greece, plundered and depopulated by men—Musselmen—would forever disgrace the policy of the Christian Cabinets. They would only have increased the rage of their executioners, and decoupled the number of their victims. Let us prove that we can finish what we have undertaken: ovr words will be the better listened to, and Greece will be free. It will then be understood why we should one day say to Russia or Austria, "You shall go no further."

(*From the Courier Francais.*)

Shall we quit Spain? The evacuation of Spain was decided, and the arrangements formed with the Spanish Government. Orders were given for leaving Spain, and transports sent for the return of the troops by sea. But suddenly new consulations took place.—Either a French expedition to the Morea is intended from the coasts of the Peninsula, or else it is wished to await the result of the return of Don Miguel; but it is certain, that the evacuation of Spain has been deferred. Three weeks have elapsed since the departure of the messenger charged with carrying the grounds of the new determination of our Cabinet; and if we are not misinformed, the proposition has not been accepted. Spain has answered, not with contempt as under the late Ministry, but with a flat refusal: and a letter was written by Ferdinand to Charles X. requesting the latter Monarch no longer to defer the moment when the Peninsula shall be free from all foreign occupation. No answer, it appears, has been sent to this letter.

The appearance of affairs in Portugal sufficiently explains the conduct of Spain in demanding the immediate evacuation of the Peninsula. Perhaps these events will no longer allow any delay in the wishes of Ferdinand. Lisbon and Cadiz can no longer be occupied. Both those countries have equal occasion for being left free to themselves; and it is only after passing through all the excesses of the absolute regime, and the Apostolical system, that their people will acquire the strength and feeling of their independence.

(*From a Correspondent.*)

March 15.—The dissolution of the Cortes yesterday, added to a report that the Marquis de Chaves was approaching Lisbon, has thrown the Constitutionalists into the greatest possible state of alarm & consternation. Last night the Count & Countess Villa Flor, and several other distinguished persons, took refuge on board the British Admiral's ship the Spartiate; some others made applications to be received on board the Gloucester, but they were refused by Capt. Horton. Most of them will go to England in the Packet which is to sail to morrow morning. It appears that several Noblemen have been for some nights past afraid to remain in their own houses. The Count Taipa slept at the house of a British officer two or three nights previous to his departure and Villa Flor has done the same. One cannot be much surprised at this when we remember how deeply Don Miguel was implicated in the fate of the unfortunate Marquis de Loule, the father of the Countess Villa Flor. But, generally speaking, I cannot help thinking that the people are alarmed without much cause; the streets are remarkably quiet at night: and if there is any disposition to rise, it is kept under very effectually. Every body, however, seems afraid of something, and no body knows what. The portuguese soldiers, horse and foot, patrol the streets in all directions, night and day, and some of the English soldiers are kept under arms in their barracks, ready for any thing that may occur. In the mean time the religious processions usual at this season of the year are conducted with the customary solemnity and splendour, and attract multitudes of people of all classes, and crowd the streets, & fill the windows of the houses to the very top, and look as happy and indifferent as if they did not care an orrange for the King or constitution, or any thing else, but the enjoyment of the present moment. The Opera is always well attended, as usual—at least it has been hitherto; but the departure of so many persons of consequence from Lisbon, will make, of course, some alterations in the appearance of the boxes. The Marquis de Frontiera and his wife are among the refugees on board the flag ship; they made their escape just in time to avoid being arrested by order of Don Miguel, as their houses were searched very soon after they left them. Sir William Clinton is recovering rapidly from the effects of the bruise he received from the kick of his mule. The latest report is, that a large Spanish force has appeared on the frontiers; so that things are now precisely in the same position as when our troops were sent out last year.—*Morning Herald.*

(*From the Barbadian, May 3.*)

While in the east so much sanguinary work is too probably going on, our attention is also forcibly carried to Western Europe, where there is every reason to believe that Don Miguel has kindled a flame which will not easily be extinguished. The mere power and dignity of a Regent, with the limited authority prescribed by the Constitutional Charter, is not suited to the ambitions character of a Prince brought up in notions of absolute despotism. He has, therefore, there is too much reason to apprehend, forgotten his obligations to maintain the Constitution; and, with the aid of the Queen Mother, and the numerous adherences of the old order of things, assumed the Kingly power. An army of 25,000 men, from his beloved Cousin, Ferdinand, coming to his aid, will involve the whole Peninsula again in war, and in such a war John Bull will be inevitably committed. We repeat it—war is, or will soon be, raging, we verily believe, from East to West, and from North to South of all the kingdoms of Europe; and that in Asia, too, the flame will spread, there is good ground for conjecture. Persia, at the instigation of the Sultan, is disposed to violate the treaty of peace she has lately concluded with Russia, and to unite her armies with those of Turkey, and thus cut out work and bloody work too, for the Czar, in the North, whilst his troops are penetrating into the South. The future teems with great events.

May 24.

Extracts from private Letters.

Lisbon, March 15.—Thursday was the appointed night when the proclamation of Don Miguel I. was to take place, but now all have given up the thoughts of it. A Council of State was holden to day (Thursday) at which it is said that the Count de Villa Real almost went on his knees, and told Don Miguel that all the schemes would end in his destruction. The old Queen is furious against the persons who have counteracted her plans, and declares she will not be satisfied until she has the heads of some of the leaders of the Constitution to roll after each other.

The Cortes have been dissolved most summarily for it is said to have been the intention of some of the deputies this (Friday) to have made a motion in the chamber to declare the nation in a state of danger, inasmuch, as don Miguel declared that he took no oath, and he was not Regent according to the Constitution. I have been assured also that it was the intention of some of the Members to move the thanks of the nation to the British troops, for their speedy & effective interference.—To prevent such a measure from being proposed, a Decree of Don Miguel, in the name of the King, was presented to the President, in which it is declared that, in the exercise of the rights vested in him by the Charter, he, the infant Regent, has been pleased to dissolve the Chamber of Deputies. A notice to that effect was also sent to the Chamber of Peers, and both Houses are now closed.

The Portuguese troops do not play the Constitutional Hymn, and all the Liberals seem downcast. Rumours are afloat of arrests having been attempted last night. The houses of General Clinton and the Ambassador, who is still a resident of Reves' Hotel in Buenos Ayres, as well as the quarters of the English troops, were thronged with persons seeking protection. Every one in the streets (even British subjects) looks frightened, and men of strength and nerve are appalled when they see their wives and children in terror around them. I have been told that the houses of Counts Villa Flor, Taipa, Lumiares, and Facalho, were surrounded and searched last night, as well as that of the Marquis of Fronteira. The Conde de Taipa and General Stubbs, are said to have gone off in the steam packet without passports; the others are described as having sought an asylum in General Clinton's house, or on board the English vessels in the river.

Two regiments are described as determined to sell their liberties dearly, these are the 16th infantry, the strongest and best disciplined regiment in the service, and the 8th regiment of rifle corps. Two nights ago the bugles of a part of the latter regiment played the Constitutional hymn under the very windows of the Palace, which roused the ire of the Prince, and he ordered the officer to be arrested. To-day rumour circulates the report that those regiments are to be sent to Setubal, a notorious absolute town, where they are to be disarmed and perhaps disbanded.

It is confidently asserted that some of the best Generals and leaders of the Portuguese army stated to the British that they would go into the field and head the soldiers against Don Miguel's partisans; but the British guides here have dissuaded them from that course, and General Clinton's house affords an asylum to many now willing to fight.

The insults of the Infant to General Clinton are described as too glaring to be passed over.

The only ships marked in the Exchange list as having sailed, up to yesterday, are the *Melville* and three transports for Gibraltar; it is said the *Ocean* sailed also this morning, having the 23d regiment on board. The Lancers are embarked in the transports in the river.

The 60th regiment (English) passed through the city this evening, on its route from Lumier to Belem. The band played the Constitutional Hymn, which contributed to raise the spirits of the Constitutionalists.